

Udvalg og undersøges der. Men med Hensyn til Lovforslagets § 4 kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor man har villet sætte denne Paragraf ind i Lovforslaget. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ligesom paa Forhaand har villet slaa fast, at den Skade, der sker paa Skibe ved Paasejling af Broen, skulde de danske Statsbaner have den fulde Pligt til at erstatte. Jeg synes, at denne Bestemmelse maatte man kunne stryge. Det vil jo ikke være saaledes, at Statsbanerne, hvis man stryger Bestemmelsen, ikke ville staa med noget Ansvar, men jeg synes, der er saa overordentlig liden Grund til paa Forhaand ligesom at sige, at det er Statsbanerne, der have Bevisbyrden for, at der ikke er navigeret og styret rigtigt o. s. v. Det maa, synes jeg, være et Spørgsmaal, der afgøres i hvert enkelt Tilfælde. Det vilde være for meget paa Forhaand at slaa fast, at her er det overvejende Statsbanerne, der have Erstatningsansvaret. Jeg mener, at de Rederier, hvis Skibe passere dette Farvand og sejle gennem eller under denne Bro, hvad det nu bliver, maa have Bevisbyrden for, at alle Regler ere iagttagne, saaledes at det er forsvarligt og berettiget at sige, at det er Statsbanerne, der have Erstatningspligten. Men dette, synes jeg, er forrykket ved Lovforslagets § 4, og jeg kan ikke tro andet, end at der kan ske Ret og Billighed til alle Sider, uden at en saadan Paragraf findes i Lovforslaget.

Hvis dette Lovforslag skulde blive ophejdet til Lov i denne eller en kommende Rigsdagssamling, hvad jeg haaber, gaar jeg ud fra, at de store økonomiske Ofre, som skulle til for at bygge denne nye Bro, ikke i mindste Maade skulle bevirke, at de Anlæg, der allerede ere vedtagne, ikke blive udførte saa hurtigt, som det er de vedtagne Loves Forudsætning. Jeg ved, at det er en Frygt, der næres mange Steder i dette Land, og jeg kan ikke, før jeg slutter, undlade at rette et Spørgsmaal i saa Henseende til den højtærede fungerende Trafikminister, fordi jeg tror, det vil bringe en vis Beroligelse, at man faar at vide, at det er ikke Hensigten, det kan ikke være Meningen og maa ikke være Forudsætningen, at de Ofre, man her paa kræver af Statskassen til denne nye Brobygning, denne nye Trafiklinies Udbedring, ville komme til at influere paa andre vedtagne Love saaledes, at de ikke kunne udføres i det Tidsrum, man ved deres Vedtagelse havde tænkt sig. Jeg tror, at

dette vil bringe en vis Beroligelse; ellers tror jeg, der vil rejse sig adskillig Uvillie mod, at et saadant Lovforslag bliver vedtaget, før man har disse Garantier. Med disse Ord skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg tror, som sagt, det er nødvendigt, at vi gøre, hvad vi kunne for at faa denne Linie udbedret. Jeg tror, det er en national Sag, som vi ikke have Lov til at skyde fra os, selv om vi godt kunne se, at det er dyrt og maaske i Virkeligheden ikke vil give nogen næneværdig Rente.

Wulff: Naar jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger, skal jeg opholde mig meget lidt ved selve Brospørgsmaalet, som her er blevet belyst fra forskellige Sider, baade finansiell og teknisk, og som jo vil blive yderligere belyst i Udvalget. Jeg vil om det kun sige, at jeg hører ikke just egentlig til dem, som ere begejstrede for, at vi under de nuværende Forhold skulle anvende 7—8 Mill. Kr. til Jernbaneanlæg. Der taltes jo forleden om Aarsagerne til vor finansielle Misere, og en af Hovedaarsagerne hertil er vel de store Jernbaneanlæg, vi have indladt os paa i en Række af Aar. Imidlertid maa jeg indrømme, at dersom Oplysningerne ere rigtige og til at stole paa, ser det ud, som om dette Anlæg straks vil forrente sin Anlægssum, eftersom det opgives at ville give 6—7 pCt., og dersom man kan gøre Regning paa, at dette er rigtigt, vil der naturligvis ikke være nogen finansiell Fare derved, saa vil det i og for sig være et fordelagtigt Anlæg. Men disse Tilsagn om det store Udbytte, som en saadan Foranstaltning skal bringe, er jo alligevel noget, som man, belært af tidligere Erfaringer, vil se paa med en vis Mistillid. Foranstaltningen kunde ogsaa have andre Ulemper, men en af dem maa jeg antage er fjernet derigennem, at den danske Skibsfarts Fællesrepræsentation synes at være bleven tilfredsstillet med de Forhold, Skibsfarten vil komme til at arbejde under med Hensyn til Broen. Jeg melder mig som sagt som en ikke overdreven begejstret Tilhænger af Udgiften, men vil for øvrigt lade det bero paa, hvilke Oplysninger det Udvalg, der bliver nedsat, vil komme i Besiddelse af, og hvilke Overvejelser man der vil foretage.

Naar jeg har taget Ordet, er det, fordi jeg gerne vil paatale en enkelt Bestemmelse, der i og for sig slet ikke kommer Broanlægget ved, men staar i dette og i alle lignende Forslag, har staaet i mange før og maaske vil komme til at staa i